

Inleiding two-pager

Via de toeslagen keert de belastingdienst, geheel tegen zijn natuur in overigens, circa 10 mld uit. We hebben er vier namelijk de huurtoeslag, de zorgtoeslag, het kindgebonden budget en de kinderopvangtoeslag. Van deze toeslagen zijn het kindgebonden budget en de zorgtoeslag relatief simpel en het minst fraudegevoelig. Ze zijn afhankelijk van het inkomen, dat we uiteindelijk zelf vaststellen, het aantal en de leeftijd van de kinderen, die we van de SVB krijgen, en het wel of niet betalen van zorgpremies. De huurtoeslag wordt al wat ingewikkelder doordat we ondermeer uitgaan van de werkelijke huur per huishouden. Echt problematisch en zeer fraudegevoelig is de kinderopvangtoeslag.

In de two-pager heeft u kunnen lezen dat de FIOD wordt overspoeld met aanvragen. Ongeveer 200 zaken zijn bij het OM aangemeld. Het gaat hierbij vooral om fraudezaken met de kinderopvangtoeslag. Op dit moment is de Belastingdienst druk bezig de fraudeaanpak te intensiveren. Dit gaat veelal om het achteraf achterhalen van fraude. Winst valt te behalen aan de voorkant. Daarom deze two-pager.

Waar gaat het over. In een FIOD rapport uit 2010 over fraude met kinderopvangtoeslag komt een volgende zaak voor:

De fraude is gepleegd in de jaren 2007 t/m 2009. Door Belastingdienst/Toeslagen is kinderopvangtoeslag aan een gastouderbureau uitbetaald in verband met de opvang van kinderen van 940 ouders door gastouders. In totaal is € 13.600.000 kinderopvangtoeslag uitbetaald.

Over het aantal opvanguren werden tussen vraagouders en gastouders geen afspraken gemaakt; die vernamen de vraagouders pas als zij een factuur van het gastouderbureau ontvingen. Alle partijen hadden er voordeel van om het aantal uren zo hoog mogelijk op te voeren. Het gastouderbureau ontving een vergoeding per opvanguur.

Veel aanvragen van ouders werden bovendien met terugwerkende kracht gedaan zodat de toeslag niet in maandelijkse termijnen maar in één keer werd uitbetaald. De contracten tussen vraag- en gastouders werden voor dat doel geantedateerd.

Het gastouderbureau houdt geen zicht op de werkelijk aantal opgepaste uren en op de door de vraagouder aan de gastouder betaalde uren. Het gastouderbureau weet daardoor niet of de gastouder wel daadwerkelijk betaald wordt en of de vraagouder ook een eigen bijdrage betaalt.

Veel contracten tussen vraag- en gastouder betroffen al bestaande relaties met familieleden (oma's) en kennissen. Daarbij is het gebruikelijk dat gratis of tegen een geringe vergoeding wordt opgepast. In veel gevallen zal de aangevraagde kinderopvangtoeslag dan ook niet bij de gastouder terecht gekomen zijn. Onderzoek moet dat nog uitwijzen.

In grote lijnen kom je in deze casus een knelpunten tegen: opvanguren zijn niet te controleren, controle vooraf is niet mogelijk en het gaat om grote bedragen.